

שְׁפִילָה לְהַמְיָה

ה תשרי התשפ"ג
שבת שובה
מפטירין שובח ישראל
(הושע יד, ב)

פְּרִשְׁת וַיֵּלֶךְ

סיפור לשבת

בשעה שחכם יושב ודורש, אני מוחל ומכפר עוונותיהם של ישראל
(מדרש משלי)

רבי יעקב יוזיף זכר צדיק לברכה היה תלמיד ותיק של רבי ישראל מסלנט זכר צדיק לברכה, והיה הראשון מבין גורי האר"י אשר יסד ישיבה על פי רוחו ושיטתו של רבו, אבי תנועת המוסר.

בשנת תרמ"ח נתמנה ר' יעקב יוזיף לרב הכולל של ניו יורק, הוא עזב את עבודתו בוויילנה ונטה לגור בארה"ב, כאשר מגמת פניו להפיץ את תורת המוסר והיראה. תקוותו לעשות רבות למען היהדות הנאמנה בניו יורק התנפצה כזכוכית עלי סלע, יהודי ארה"ב היו עסוקים ראשם ורובם ב"לעשות כסף", בהגדלת רכושם ובחיי מותרות.

מרום אכזבה ועגמת נפש הוא נפל למשכב וסבל משיתוק. למרות מחלתו ומצב בריאותו הלקוי, ביקש ב"שבת שובה" שיביאו אותו על כסא לבית הכנסת, כדי שישא את דרשת "שבת שובה", כפי מנהגו עשרות בשנים.

עם התפרסם הידיעה כי הרב יישא דרשת "שבת שובה", התכנסו ובאו לבית הכנסת אלפי אנשים לשמוע את דרשת ר' יעקב, אשר זמן רב לא השמיע את דרשותיו עקב מחלת השיתוק.

אחרי שהעלוהו על הכסא לעבר הבימה, התחיל לדבר בקושי ובקול רפה: הרמב"ם אמר בהלכות תשובה... לפתע נוכח לדעת כי הוא שכח את דברי הרמב"ם. שוב פתח ואמר: הרמב"ם.. ושוב נשתתק, כי שכח אשר רצה לדרוש, לאחר שתיקה ארוכה ולאחר מאמצים, נוכח כי אכן הדברים נשכחו ממנו לחלוטין.

התאמץ הרב בשארית כוחותיו, ובקול בוכים אמר בקול רם: שכחתי את הרמב"ם... אנכי שהייתי מפורסם ובקי בכל חדרי התורה, שכחתי מה שהרמב"ם אומר בהלכות תשובה, ראו מה סופו של האדם!...

הריני דוגמה חיה לפניכם, קחו ממני מוסר לחזור בתשובה בעוד מועד, בעוד בכוחכם לעשות תשובה ולתקן, עד שלא יגיעו ימים, אשר תרצו להיזכר מה אתם רוצים ולא תזכרו מאומה!... הרב התרגש מאוד ופרץ בבכי מר, גם קהל האלפים שהיה באותו מעמד נסחף לבכי גדול, והיתה התעוררות עצומה לתשובה.

אמרו: יותר מה שפעל ר' יעקב כל מי חייו - פעל בשבת שובה האחרונה לחייו.

{ אוצרות התורה }

אשא עיני

כוחה הגדול של הראיה והשפעתה על חיי האדם
פרק א' ואין קץ לשכרו

ובאר הרה"ק רבי מרדכי מטשנרנביל זיע"א (הוב"ד בספר מגן אברהם פ' שלח), שפפסוק (במדבר טו לט) "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם, למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי", התורה מרמזת לאדם שישמר על קדשת עיניו מפל משמר, מפני שכל שכר התורה והמצוות תלוי בכף, כי הפוגם בהן אין לו חלק לעולם הבא, והוא יהיה כמו ענף בעולם הבא, פי לא יוכל לראות בנעם ה' ולבקר בהיכלו, והשומרן מפל משמר אין קץ לשכרו, ולנצח נצחים יזכה לנעם זיו השכינה.

ועל פי זה באר הרה"ק בעל ה"תפארת שלום" זיע"א (תפארת שלום ד"ה מעין) אַת הפיוט "מעין עולם הבא", כלומר שעל ידי שמירת העין בקדשה, זוכה האדם לעולם הבא, אשר הוא תלוי בשמירת העינים בקדשה גדולה.

ועל פי זה פירש בעל ה"דרך אמונה" זצ"ל (פ' לך לך) אַת הפסוק (תהילים קיג ה-ו) "המגיביהי לשבת, המשפילי לראות בשמים ובארץ", וזאת לרמז שמי שמשפיל עיניו בעולם הזה, הקדוש ברוך הוא מגיביה את ישיבתו בעולם הבא לראות בזיו השכינה.

ר"ת	יציאה	כניסה	
ירושלים	19:00	17:50	19:40
תל אביב	19:02	18:06	19:38
חיפה	19:01	17:59	19:39
באר שבע	19:02	18:08	19:40

הבן איש חי

יזהר שלא יניח בליל כיפור כלי של מים דשתייה אצל משתו אף על פי שצריך למים בשביל להשקות הקטנים, אלא יניחנו רחוק, דיש לחוש פן יעמוד משנתו צמא הרבה וישכח שהוא יום הכפורים וישתה חס ושלום, ומותר לבלוע הרוק ביום הכפורים, ויש מחמירין, ומי שאפשר לו יזהר בכך:

לא יגע באשתו בין בלילה בין ביום כמו נדה, ויש אומרים דבליילה דוקא אסור ליגע אבל ביום לית לן בה, ולא יזהר צורך יש לסמוך על המתירים ביום, ויזהרו גם כן שלא ישנו איש ואשתו במטה אחת אף על פי שיש לכל אחד מצע בפני עצמו:

אף על פי שיש מתירים ליגע באוכלים ביום הכפורים וכנזכר בהגהת השולחן, מכל מקום יש אוסרים; ולכן דוקא אשה שצריכה לכך, שמוכרת ליגע כדי לתת לבנה וכיוצא אז יש לסמוך על המקילים אבל שאר אדם שאין לו צורך גדול ליגע צריך לזהר:

"לקדוש ה' מכוונ" (ישעיה נח, יג) זה יום הכיפורים- כבדהו בכסות נקיה, ואמרו חכמינו ז"ל: מצייעין המטה, והשלחן- פורסין עליו מפה יפה כמו בשבת, ויזהר כל אדם שלא יגע במנעליו שאף על פי שהם בגד יטמאו ידיו, וברכת "שעשה לי כל צרכי" לא יאמרו ביום הכפורים מפני שכל העולם יחפים:

יתפללו בבכיה כל תפילות של יום הכפורים, שהם: שחרית מנחה ערבית ומוסף ונעילה וסליחות והודוים, ואם אינו יכול להוריד דמעות אומרם בקול בכי כמו שנאמר: "כי שמע ה' קול בכי" (תהלים ו, ט) וקודם קריאת התורה יתעוררו בבכיה על מיתת בני אהרן הכהן עליו השלום, ויכולה בכיה זו שתיקן, ויזהר כל אדם לסדר התפלה והסליחות בינו לבין עצמו מקודם יום הכפורים, כדי שיכוין מה שהוא מוציא מפיו כי קדוש היום לאלהינו, והכל הולך אחר כונת הלב, וצריך לומר נוסח "על חטא" בסדר תשר"ק גם כן שהוא בסדר אור חזון וכנזכר בסידור רבינו הרש"ש ז"ל וכן כתב הגאון חיד"א ז"ל ב"ברכי יוסף", ובעת הודו יכה על הלב ממש, ואצל רוב בני אדם תמצא הלב תחת הדדים ארבע אצבעות, ויזהר בזה בכל עת שאומר ודוי בכל ימות השנה:

יאמרו שלש עשרה מדות במתן וכוונה ושברון לב וזה העיקר, ויש חסידים כשאומרים שלש עשרה מידות מונים אותם באצבעותיהם כדרך שעושין באמירת אחד עשר סמנים של "הצרי והצפורן" ומנהג יפה הוא, שבוה תתעורר הכונה, וגם יש בזה חיוב מצוה:

אפילו חל יום הכיפורים בחול הנהיג עטרת ראשי הרב הגאון מו"ר זקני רבינו משה חיים זלה"ה פה עיר בגדאד לומר "את מוספי" בלשון רבים, ועיין "חקרי לב" אורח חיים דף צז מה שכתב בזה:

ביום הכפורים ילמדו ביחזקאל מריש סימן מ' עד סוף ס' מ"ג ששם נבואה שנתבא יחזקאל הנביא עליו השלום על בית שלישי ביום הכפורים עצמו, דכתיב "בראש השנה בעשור לחודש" (יחזקאל מ, א) והיינו ראש השנה דיובל, ואמרו רבותינו זכרונם לברכה במדרש: אמר לו הקדוש ברוך הוא ליחזקאל הנביא עליו השלום: ילמדו ישראל נבואה שלך על צורת הבית ומעלה אני עליהם כאלו עוסקים בבניינו; עד כאן:

ביאור "ארים ימינך ואצמח פורקנך" הכונה על לידת היחידה למלך המשיח, ומה שכתוב "גלי גבורתך עלן" הוא על דרך מה שאמר הכתוב: "עוררה את גבורתך ולכה לישועתה לנו (תהלים פ, ג), ויש מדקדקים לומר "גלי גבורתך ופרוק לך" וכן אני נוהג, דצריך אדם לפרש דבריו בתחנונים, על דרך מה שכתב מורנו הרב חיים ויטל ז"ל במה שכתוב "ותקוה טובה" ומה שכתוב "דינך אפיק לנהורא" רוצה לומר בחדס הנקרא "אור", ובאמירת "עשה למען אברהם אורח תמימך" שאומרים בסליחות יוסיפו ביום הכפורים בכל הסליחות שבכל התפילות לומר: "עשה למען עבדך רבי עקיבא בן יוסף אשר נהרג על קדושת שמך", ויאמר זה קודם שיאמר: "עשה למען הרוגים ושרופים וכו'":

ספר הרדים

פרק נט

טעם סמיכות עמלק לביאת ארץ ישראל

וְזָהוּ טַעַם סְמִיכַת פְּרִשְׁת עֲמֶלֶק וּבִיאת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּפִרְשַׁת כִּי תָבֹא (דברים כה, יז-יט; כו, א), כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ ז"ל (ברכות ה, א) שֶׁלֹּא מִתְּנוּת נִתַּן הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל וְלֹא נִתְּנָן אֲלָא עַל יְדֵי יְסוּרֵינוּ, וְאֵלּוּ הֵן תּוֹרַת וְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְעוֹלָם הַבָּא, וְכִי הֵיכֵי דְבִבְיָא רֵאשׁוּנָה בָּא עֲמֶלֶק, הֵכָא נִמְי בְּקַבּוּץ גְּלִיּוֹת כְּשֶׁרוֹצִים לְבֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עֲמֶלֶק מְזַדְּמֵן לְהֵם בְּדִרְפָּה וְכֹאשֵׁר עֵינֵינוּ רֹאוֹת הַיּוֹם תְּמִיד, גֵּרָא ה' וְיִשְׁפֹּט. וְהַתְּחִיל בְּתַבַּת וְהֵיחָה, הוּא אֶחָד מִשְׁנַיִם עֶשֶׂר צְרוּפֵין שֶׁל הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ, רָמְזוּ כִי הֵדָר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל דְּבַק בְּה' הַפָּךְ הֵדָר בְּחוּצָה לְאֶרֶץ, הֵינּוּ הַיִּשְׂרָאֵל שְׂדוּמָה לְמִי שְׂאִין לוֹ אֱלוֹהִים, וְנִקְטַ צְרוּפָה זֶה רָמְזוּ לְמָה שֶׁאָמְרוּ ז"ל (ב"ר מב, ג) כָּל מְקוֹם שֶׁנֶּאֱמַר וְהֵיחָה לְשׁוֹן שְׂמִיחָה הוּא.

לשמוח במעוה ישיבת ארץ ישראל

וְכַתֵּב רַמְבַּ"ן בְּמִנְחָה פ' תר"ג (ראה שכחת העשין לדעת הרמב"ן מצוה ד), מְצֻנֹת יְשִׁיבַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כָּל עַת וְרָגַע שֶׁהָאָדָם בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הוּא מְקַיֵּם הַמְצָנָה זו, וְיָדוּעַ שֶׁעֶקֶר שֶׁכֵּר הַמְצָנָה עַל הַשְּׂמִיחָה גְּדוּלָה בְּהַ כְּכֹתִיב (דברים כח, מז) 'תַּחַת אֲשֶׁר לֹא עֲבַדְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּשִׂמְחָה', אִם כֵּן צְרִיף הַיּוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת שְׂמִיחַ תְּדוּר בְּמִצְוֹתוֹ הַתְּדוּרָה בְּאֶהְבְּתוֹ אוֹתָהּ, וְגַם צְרִיף לְהִיּוֹת גֵּרָא וְתָרַד כְּדֹתֵב רַמְבַּ"ן (תיקו"ז תי"י כה, ב) כָּל פְּקוּדָא דְלָאוּ אִיהוּ בְּתַחֲמוֹ וְדַחֲלִילוּ לָאוּ פְּקוּדָא הִיא, לְכַף אֶמְרוּ בְּאֲבוֹת דְּרַבִּי נִתָּן (דרך ארץ זוטא פ"ב) הֵרִי שֶׁשׁ וְתָרַד עַל הַמְצָנֹת.

ספר חסידים

סימן י"ח [המשך]

שמונה דברים צריך המתפלל להיות נזהר בהם ולעשותם ואם היה דחוק או אנוס או שעבר ולא עשה אותן אין מעכבין עליו ואלו הן. עמידה. נוכח המקדש. תיקון הגוף. והשוית הקול. ותיקון המלבושים. ותיקון המקום. הכריעה והשתחויה. עמידה כיצד אין מתפללים אלא מעומד. היה יושב בספינה או בעגלה אם יכול לעמוד עומד ואם לאו יושב במקומו ומתפלל. חולה מתפלל אפי' יושב והוא שיכול לכוין דעתו וכן הצמא והרעב הרי הן בכלל חולים אם יש יכולת לכוין דעתן יתפללו ואם לאו לא יתפללו עד שיאכלו וישתו. היה רוכב ע"ג בהמה אע"פ שיש לו מי שיאחזו בבהמתו עד לאחר תפלתו לא ירד אלא ישב במקומו ויתפלל כדי שתהא דעתו מיושבת עליו. נוכח המקדש כיצד היה עומד בחוצה לארץ מחזיר פניו נגד א"י ומתפלל. היה עומד בארץ מכוין פניו נוכח בית המקדש. היה עומד בבית המקדש מכוין פניו נוכח קדשי הקדשים. סומא ומי שאינו יכול לכוין את הרוחות והמהלך בספינה יכוין את לבו נוכח השכינה ויתפלל. תיקון הגוף כיצד היה עומד בתפלה צריך לכוין את רגליו זו בצד זו נותן עיניו למטה ומכוין את לבו כאילו הוא מביט לארץ ויהיה לבו פנוי למעלה כאילו הוא עומד בשמים ויהיה מניח ידיו על לבו כפותים הימנית על השמאלית ועומד כעבד לפני רבו ביראה ופחד ולא יניח ידיו על חלציו. תיקון מלבושים כיצד מתקן המלבושים בתחלה ומכוין עצמו ומהדר שנא' השתחוה לה' בהדרת קדש ולא יעמד בתפלה באפונדתו ולא בראש מגולה ולא ברגלים מגולות אם דרך אנשי המקום שלא יעמדו בפני גדול אלא בבתי רגלים. וכל מקום אסור לאחוז בס"ת או תפילין מפני שלבו טרוד בהם ולא יאחזו מעות וכלי בידו אבל מתפלל הוא ולולבו בידו בימות החג מפני שהוא מצות היום.

חידושים לפרשה

ה' אֶלְהִיךָ הוּא עֲבָר לְפָנֶיךָ הוּא יִשְׁמֵד אֶת הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלְּפָנֶיךָ וַיִּרְשָׁתָם יְהוֹשֻׁעַ הוּא עֲבָר לְפָנֶיךָ פֶּאֶרְךָ דְּבָר ה' (ל, א, ג)

כתב "אור החיים" הקדוש, שיש כאן רמז שיהושע צריך לצאת לכל המלחמות שיילחמו ישראל בארץ כנען לכבוש את הארץ, ואין לו להסתפק בשלוח משהו שיפקד על הלוחמים. וזו לשונו: ה' הוא הלוֹחֵם, והוא אָמַר: "הוא יִשְׁמֵד" וגו'. ולצד הָאֲמֻצְעִיּוֹת (כלומר לבאר מי יהיה האמצעי שעל ידו ה' ילחם) אָמַר: "יהושע הוא עובר לפניך". וְדָקְדַק לומר "הוא", וְתִבְאָר על דָּרֶךְ מה שָׁמַר הַנְּבִיא בְּמִלְחָמַת הָעַי, כְּשֶׁנֶּפֶל מִיִּשְׂרָאֵל פְּשָׁלִים וְשָׂשָׁה אִישׁ, וְנִפֵּל יְהוֹשֻׁעַ עַל פְּנָיו, אָמַר אֵלָיו ה': "קָם לךְ, לָמָּה זֶה אַתָּה נֹפֵל עַל פְּנֶיךָ?" (יהושע ז, ז). וְאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל (סנהדרין מד, א), שָׁאֵמַר ה' אֵלָיו: אַתָּה גְּרַמְתָּ, שְׁלֵא לְצִאתָ עִמָּהֶם. וְהוּא מַה שָׁאֵמַר מֹשֶׁה: "הוא עובר" – פְּרוּשׁ: הַדְּבָר תְּלוּי שֶׁעֲבָר הוּא בְּעֵצְמוֹ לְפָנֶיךָ, וְלֹא שְׁלוּחֹ. עכ"ל. ונ"ל בס"ד לרמוז בפסוקנו למלחמת העי, שבה התקיים הפסוק, שיהושע דווקא צריך לעבור במלחמה. וזהו במילים: "יהושע הוא עובר" – ר"ת אותיות העי. וק"ל. והנה אמרו חז"ל, שמה שאמר הנביא שנפלו באותה מלחמה "כשלושים וששה איש", הכוונה היא שנפל באותה מלחמה יאיר בן מנשה, וזו לשונם (בבא בתרא קכא, ב): וְהַתְּנָא: יְאִיר בֶּן מְנַשֶּׁה וּמְכִיר בֶּן מְנַשֶּׁה נִלְדוּ בַיּוֹם יַעֲקֹב, וְלֹא מֵתוּ עַד שֶׁנִּכְנְסוּ יִשְׂרָאֵל לְאֶרֶץ, שְׁנֶאֱמַר (יהושע ז, ה): "וַיָּבֹאוּ מֵהֶם אֲנָשִׁים הָעַי פְּשָׁלִים וְשָׂשָׁה אִישׁ", וְהַתְּנָא: יְאִיר בֶּן מְנַשֶּׁה וּמְכִיר בֶּן מְנַשֶּׁה. אָמַר לֹו רַבִּי נְחֵמְיָה: כִּי נֶאֱמַר שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ? וְהֵלֵא לֹא נֶאֱמַר אֵלָּא "כְּשָׁלִים וְשֵׁשׁ"! אֵלָּא זֶה יְאִיר בֶּן מְנַשֶּׁה, שֶׁשָּׁקוּל כְּרַבָּה שֶׁל סְנֵהֲרִין. עכ"ל הגמרא. ופירש רש"י: סְנֵהֲרִין הָיוּ שְׂעִימִים וְאֶתְדוּ, נִמְצָא רַבֵּן שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ. עכ"ל. ונ"ל בס"ד שגם זה נרמז כאן, שחיייו של יאיר יהיו תלויים ביציאת יהושע למלחמה, שכן "הוא עובר לפניך" – ס"ת אר"ך, כמנין יאיר. ודוק.

יְעֻתָּה פְּתָבוּ לְכֶם אֶת הַשִּׁיחָה הַזֹּאת (לא, יט)

ואת היא המצוה האחרונה שבתורה, לכתוב את התורה, וכברמב"ם פ"ו מהל' תרומ' וס"ת ה' א'. ובא הצווי על המצוה הלזו אחרי הפסוק, של יאנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה וגו', ללמדנו, שהתורה הזאת יש בכחה להגן ולהציל מכל צרה ויגון, ואפילו בעת הסתר פנים כבודורנו, זה, מכל מקום אור התורה מפין אור, ובאורה נסע ונלך, וכמשל הגמרא בסוטה כ"א עה"כ, כי נר מצוה ותורה אור, מה אור מגין לעולם אף תורה מגינה לעולם. וביחוד בעת צרה ויגון כזו שעם ישראל נמצא בתוכה, שמחוץ תשכל חרב ומחדירים אימה, עלינו להחזיק במעוז התורה ביותר, ולהאיר את החשכה והעלטה שבאה בעקב ההסתר פנים שאין כמוהו.

פִּי יִדְעֵתִי אֶת יְצִרֹו (לא, כא)

ובתהילים ק"ג, כי הוא ידע יצרנו. והחכם מכל אדם קורא אותו מלך זקן וכסיל, קהלת ד' י"ג. והכוונה הוא, לא שהוא בעצמו כסיל, כי להפך אנו רואים, כי יש בכוחו ללכוד ברשתו אף את החכם היותר גדול ואין אדם צדיק בארץ וגו'. אלא הכוונה, שהוא נקרא ע"ש מלאכתו, כמו שהסנדלר נקרא מי שעושה נעלים, ומי שתופר בגדים נקרא חייט, כן היצר נקרא "כסיל", בשביל שמלאכתו היא "להכסיל" את בני האדם, הוא עושה את הכל לכסילים ("ער מאכט אלעמען צום נאר").

{ חפץ חיים על התורה }

נצור לשונך מרע

הלכות רכילות | כלל ב סעיף ג

יש אומרים, דאם אָתְד (ד) ספּר (ה) גּוֹתוּ עַל חֲבֵרוֹ בְּפִי שְׁלֹשָׁה, תוּ { יותר } אֵין בּוֹ מִשּׁוֹם רְכִילוּת, אִם יִחְזְרוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ: פְּלוֹנִי דִבֵּר עֲלֶיךָ כֶּף וְכֶף. וְהַטַּעַם הוּא, מִשּׁוֹם דֶּהוּא דְּבַר הָעֲשׂוּי לְהַתְּגַלּוֹת לְבִסּוֹף, דְּחִבְרָךְ חִבְרָא אֵית לֵהּ, וְזֶה מְגַלֵּה לָזֶה וְזֶה לָזֶה עַד שִׁיּוּדַע, וְלֹא אֶסְרֵה הַתּוֹרָה בְּזֶה מִשּׁוֹם רְכִילוּת, רַק צְרִיף לָזֶה הַפְּרָטִים הַמְּבֹאָרִים לְעִיל בְּהַלְכוֹת לְשׁוֹן הָרַע כָּלֵל ב' מִסְּעִיף ד' וְאֵילָף. אַבְל אֵין לְסַמֵּךְ עַל דְּעָה זֹו לְמַעֲשָׂה, כִּי הַמְּהַרְשֵׁל בְּבִאורוֹ עַל הַסְּמֵךְ פְּתַב, שְׂרָבִים מְהֻרָּאשׁוּנִים (הלא הָמָּה הַרְמַבֵּם וְהַסְּמֵךְ וְהַתּוֹסְפוֹת) חוֹלְקִים עַל דְּעָה זֹו וְאוֹסְרִים כָּלֵל גְּוַנִּי, אֶפְלוּ לְסַפֵּר לְאַחַר (ו) אִם מִתְּפֹן לְגַלּוֹתוֹ, וְכָל שֶׁפֶן לָזֶה בְּעֵצְמוֹ.

- (ד) סיפור וכו'. עיין לעיל בהלכות לשהר כלל ב' בבמח בסק' שם הראנו שאף שרשב"ם פירש כן בכב (דף לט) ורמזו גכ לזה הפירוש הרבה מהראשונים, הלא המהרשל גדול האחרונים הסכים בזה לאיסור משום דהרמז והסמג והתוספות חולקין על זה, ובפרט דאיסור דאורייתא הוא עכ אסור להקל בזה. ועיין במה שכתבנו שם בהגהה בכמח.
- (ה) גנות. הלא דבר שיגרום להעלות שגאה בלב אחד על חברו וכנל.
- (ו) אם מתכוין לגלותו. ואם אינו מתכוין לגלות כבר ביארנו דינו לעיל בחלק א' בכלל ב' מסעיף ג' ומעלה ע"ש. (באר מים חיים)

הצטרפו אלינו ותמכו בהגדלת הצדקה והחסד למשפחות

עמותת "בצדקה תמונני" שמה לה למטרה לספק ולדאוג לצרכיהם של משפחות מעוטי יכולת פלפלית ע"י מתן סיוע פלפלי רחב היקף. העמותה פועלת ללא מטרת רווח כלל!

- חלוקת סלי מזון שבועיים
- מתן מוענה לחוסרים ביתיים בסיסיים
- חלוקת סלי לידה ליוולדת ולתענוק
- ועוד פעילויות ותמיכה בחגים ומועדים

לתרומות:
 בנק לאומי (10) | סניף 858 | מס' חשבון 06555085 | מס' עמותה 580643104
 קוד מוסד הררשאה בחשבון הבנק 21965
 ניתן לתרום גם דרך "גדרים פלוס" ובאשראי בטלפון ובאתר

דרכי התקשרות לקבלת והפצת העלון:
 alon@gamah.org - אימייל לכל מטרה
 אתר הגמ"ח - WWW.GAMAH.ORG
 054-4785404 | 054-6091685

עומק הדין

[המשך משבוע שעבר]

המהר"ח זצוק"ל - רבינו חיים ויטאל תקשיבו שכל תלמיד של האר"י הקדוש שהאר"י הקדוש אמר שכל ביאתו לעולם היתה לצורך המרח"ו, הוא בא אליו בחלום אחרי שנפטר האר"י הקדוש היה מדרך אותו, בעבודת ה', הוא שאל אותו המרח"ו מה הוא לעולם הבא אמר לו האר"י הקדוש שהמעלה שלו בשמים היא גדולה ביותר, אמר לו אבל יש עיכוב קטן בשביל שתגיע למדרגה הראויה לך למעלה, אמר לו כשהיית תינוק יונק מאימך הכית אותה שלש פעמים בחזה כדי לתקן דבר זה שעברת על כיבוד אב ואם אתה צריך להתענות שלשה ימים ואז תגיע למדרגה שלך, לא דנים בן אדם בעולם הזה עד גיל 20 מן השמים, בעוה"ו אבל בעולם האמת כשמגיעים דנים את האדם, אתם רואים ממתי מהלידה שלו ולפני, תלוי מי, אתם שומעים? שום דבר לא הולך בחינם, שום דבר לא הולך בחינם, טוב אנחנו הלואי נגיע לגן עדן, אבל בגן עדן יש מדרגות וצדיקים לא עומדים במקום, ונתתי לך מהלכים בין העומדים האלה, המלאכים זה מדרגה עומדת, ושרפים עומדים לו ממעל, עומדים.. מצב סטטי אבל אנחנו בני אדם, ונתתי לך מהלכים בין העומדים האלה בין המלאכים אתה עוד יש לך מהלכים עליות למעלה עליו נשמה אתה עוד עולה עוד עוד עוד כל שנה בהוללה עוד עוד עוד, אתה רוצה להגיע לאן שמגיע לך, אז אתה צריך לתקן הכל, אתה לא יודע.. מן השמים ידאגו שתתקן הכל, או ביסורים או בגלגולים, אבל בשביל שתגיע למדרגה שלך למעלה, המרח"ו זצ"ל אומר שמי שרוצה להגיע למדרגה הגבוהה שלו בעולם האמת שיוקדק בכל המצוות, מי שמקל יש לו על מה לסמוך, איפה הוא לא יגיע למדרגה הגבוהה למעלה, רק מי שמדקדק במצוות, זה סימן שהנשמה שלו מטהורה, אבל אם הוא מקל משמע שהיא לא מספיק מטהורה, זה המרח"ו הקדוש ככה מביא כף החיים, יהודים יקרים אדם צריך לדעת עומק הדין בשמים זה לא כמו שאנחנו מבינים, נתקדם הלאה. הקב"ה מבין אל כל מעשיהם, נכון? הנה עכשיו ראינו מה זה הקב"ה מבין אל כל מעשיהם, קצת הסתכלנו, עד כאן זה הבנת המעשים שגלויים לעין, ובכ"ז הדברים שחשבנו שהם גלויים רואים שהם סתומים ואטומים, עכשיו כמה אנחנו רחוקים מלהבין את הבחינה של ה' יראה ללבב, איך נדע מה זה ה' רואה ללבב, אתם יודעים מתי אנחנו יכולים להבין מתי ה' רואה ללבב? קודם כל צריך להבין דבר אחד, כל מה שאדם יכול דרך העיניים להבין בגמרא מסכת עבודה זרה אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים וברוך

חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב. על מי נאמר פסוק זה? על א"א שלא ישב במושב אנשי פלישתים שהיו לפניו, עליו נאמר אשרי האיש, איזה איש, האיש המסוים א"א למה שבמושב ליצים לא ישב, מי זה הליצים - הפלישתים, מה הראיה שהפלישתים היו ליצים שנאמר ויהי כי טוב לבב ויאמרו קראו לשמשון וישחק לנו, פלישתים - 400 שנה אחרי, תופסים את שמשון עששה להם צרות רבות, ושמים אותו לפניהם שישחק לפניהם, מתי זה היה? 400 שנה אחרי, הליצנות של אבות אבותיהם שגרו עם אברהם אבינו בתקופתו אז הליצנות אצל אבות אבותיהם היתה בכח לא בפועל, מאיפה מבינים את הראיה שהם היו ליצינים 400 שנה אחרי זה שיצא לפועל הליצנות, אברהם אבינו כבר ראה 400 שנה קודם את השורש של הליצנות אצל אבות אבותיהם ולא ישב איתם ביחד, ואם היה יושב איתם ביחד לא היה נאמר עליו אשרי האיש אשר לא ישב, תראו עד איפה ראת אנש של ראיית אדם בשר ודם יכולה להגיע שיכול לחדור ולראות את שורש הכח של ליצנות שנמצא באדם שבחוק הוא נראה מנומס ומסודר ולא צוחק בכלל והוא יכול לראות, א"א ראה עד כזה מרחק, יפה זה אדם מסוגל בעל מדרגה לראות, אז זה בודאי לא נקרא בחינה של ה' יראה ללבב, כי זה גם אדם רואה, מה זה ה' יראה ללבב, זה יותר עמוק מזה.

מה זה ה' יראה ללבב, זה יותר עמוק מזה, בואו נבין מה זה, יהודים יקרים כשבא שמואל הנביא לבית ישי למשוך את אחד מבניו למלך על ישראל הוא רואה את אליאב ואומר אך נגד ה' משיחו, זהו, זה המלך המשיח, הנה אליאב, שמואל הנביא נקרא הרואה, הנביא הרואה ראה של נביא זה ראה, וכשהוא הולך למשוך את המלך המשיח הוא הולך למשוך אותו יהודים יקרים הוא צריך להסתכל עליו הוא ודאי צריך לראות יותר ממה שראה א"א הוא צריך להכיר אותו על כל מעלותיו, הוא צריך להסתכל על כל ההשלכות שיכולות להיות איתו כי הוא צריך להביא את מלך המשיח האחרון, אז שכל השושלת שלו תהיה בסדר, איך כתוב אצל משה רבינו - שראה את המצרי ויפן כה וכה וירא כי אין איש, משה רבינו הסתכל לכל השושלת של האיש אם יצא ממנו אחד שיתגיייר, אם היה יוצא אחד שיתגיייר, ראה עד סוף כל הדורות שלא יצא - הרג אותו, ראה של נביא תראו עד איפה היא יכולה לראות, אז הוא מסתכל על אליאב הוא נשלח למשוך ואומר - זהו אך נגד ה' משיחו, זה אליאב.. בא הקב"ה ואומר לשמואל - זה לא זה, הנביא אומר זה, הקב"ה אומר לא זה, למה? כי האדם יראה לעיניים וה' יראה ללבב, מה קרה? מה קרה? תשמעו פחד פחדים, אמר רבי מאני ברבי פטיש, כל שכועס אפי' פוסקים עליו גדולה מן השמים, מורידים אותו, כל מי שפוסקים עליו - אדם, פסקו על אדם זה יהיה מלך ישראל, זהו, בשמים חתמו הקב"ה בית דינו זה מלך ישראל, אבל אם הוא

מתוך שיעורו של כבוד הרב
אמנון יצחק שליט"א
במלון כינר, טבריה.
20.07.1995 למנינים
לשמיעת שיעורים והרצאות
חייגו
(גם מטלפון כשר)
02-3724787

להצלחה בעסקים
בן ציון בן הנה
לעילוי נשמת
אליס בת פרלח

לזיווג הגון מהרה
אבנר מואיז בן משה
שלומי בן רינה
אבנר מואיז בן משה

לעילוי נשמת
איבון ספינוי בת פרידה,
חיים בן ברכה
שולה בת חנה

לעילוי נשמת
שרה בת רבקה
דוד בן רבקה
חנה בת רומיה ע"ה

ניתן להשיג 'קובץ מלוטט בבעיות השעה בעניני כשרות' בטלפון 0549543484 כולל דיסק מתנה מצורף או בחינם במייל refaelyhu@gmail.com

לעילוי נשמת
ציון בן יהודה
אבנר בן יהודה

להצלחה למוסדות
'לדעת חכמה ומוסר'
לדעת חכמה ומוסר

לרפואה שלמה מהרה
מינה בת סימה
יוחאי בן סילביה
שרון

לרפואה שלמה
מהרה
תמר בת שלמה